

Nr 753

Av herr **Lundberg**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 91, angående säkerhetsinspektion av motorfordon, m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 91 föreslås långtgående kostnads- och personalkrävande åtgärder för att skapa en s. k. säkerhetsinspektion för motorfordon. Även om man anser att trafiksäkerheten i fråga om motorfordon är av vital betydelse, måste man fråga sig om vårt land vinner detta syfte genom den föreslagna jätteorganisationen och om vi verkligen har ekonomisk och personell råd att avsätta så mycket tillgångar, utan att det finns någon garanti för att vi räddar några människoliv. Det bör även vägas mot detta förslag om vi inte på andra områden, exempelvis sjuk- och hälsovårdens, har eftersatta behov, där det behövs både ekonomi och personal för att tusentals människor skulle kunna räddas till liv, hälsa och produktion om staten anslog endast en del av de kostnader och den personal som den föreslagna organisationen skulle ta. Även om propositionens syfte är vällovligt står inte organisationens kostnader i pengar och arbetskraft i rimlig proportion till kanske att man kan förebygga en eller annan olycka med dödlig utgång. Likaså har inte ett folk i ett land med full sysselsättning råd att avsätta tid och pengar på en besiktningorganisation där resor till och från densamma kan komma att kräva flera olyckor och människoliv än det nuvarande förhållandet gör.

Även om man principiellt och praktiskt kan anse att staten skall socialisera samhällsverksamheten på en del områden, och den föreslagna organisation kan vara en stapplande början till detsamma, är det dels organisationens omfattning och dels att arbetsfältet knappast är lämpligt för statsdrift, som gör att den föreslagna organisationen varken till syfte och uppgift kan fylla förväntningarna. Skall det vara någon mening med den nya organisationen måste det vara angeläget att besiktningarna sker vid bilverkstäder där felen omedelbart kan rättas till. För de 126 orter, varav 22 s. k. mottagningsorter, som den föreslagna organisationen skall omfatta, torde väl inga större obehag uppstå för bilägarna därstädes, men för landet i övrigt med långa avstånd till och från besiktningplatserna måste tidsförlusten, bilkostnader etc. bli av en storleksordning som varken kan anses vara rimlig eller möjlig. Hur skall en stor köbildning kunna undvikas etc. är även frågor av betydelse. Även om besiktningen skulle göras helt kostnadsfri från avgift, torde ändå kostnader för resa, besök på verkstäder samt förlorad arbetsinkomst etc. bli av en storleksordning som måste betecknas som orimlig. Det statistiska underlaget som ligger till grund för propositionen förefaller även minst sagt bristfälligt.

Då det gäller lastbilstrafiken och taxibilar kan givetvis en kontroll av dem ytterligare vidgas, om nu detta är nödvändigt. Likaså bör man utan en stor organisation kunna kräva att vid omregistrering av motorfordon vid försäljning och byte skall vid bilregistret uppvisas ett intyg från en bilverkstad där vissa fordringar å bilens beskaffenhet skall anges i ett bindande formulär.

En effektiv priskontroll för bil- och verkstadsbranschen i fråga om kostnader för reparationer är givetvis nödvändig, men den kan åstadkommas utan en ny jätteorganisation med växande kostnader för samhälle och trafik.

En utbyggd bilinspektion och en redan nu behövlig utbyggnad av statspoliskåren och trafikpolisen samt viss förbättrad teknisk utrustning, torde ge möjligheter till att mer än väl ernå de syften som den nya organisationen förutsätter.

Då en utbyggd bilinspektion i enlighet med propositionen kräver att även bilverkstäderna kopplas in i organisationen och förstatligas, att de kapitalinsatser och det personalkrävande arbete som organisationen förutsätter i hastigt stigande takt kommer att växa och inte står i rimlig proportion till syftet samt att en organisation som omfattar endast besiktning på 126 orter ställer glesbygdernas och landsbygdens folk inför ekonomiska och personella bördor i tidsförlust och risker till liv och lem vid färd till och från besiktningarna, som kanske innebär större risk än den nuvarande trafiken, kan det inte vara rimligt att endast för organisationens skull bifalla propositionen.

Med hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta

att avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 91 med förslag angående säkerhetsinspektion av motorfordon m. m., samt

att hemställa hos Kungl. Maj:t att inom ramen för nuvarande organisationer för motortrafiken vidtaga en förstärkning av trafikpolisen, införa krav på intyg från verkstad vid försäljning och byte av bil, vilket skall uppvisas vid omregistrering, samt i övrigt genom ökad teknisk och annan utrustning stärka de nuvarande kontrollorganisationernas kapacitet.

Stockholm den 22 mars 1963

John Lundberg